

Fins recht!

Redactieleden schetsen een kunstgreep

Pieter Nabben

Meestal erger ik me vreselijk aan vertragingstactieken, maar eerlijk is eerlijk, soms maak ik me er zelf ook schuldig aan. Het wordt zelfs leuk als de cliënt je uitdrukkelijk vraagt om alles in het werk te stellen de zaak te rekken. Ja, uiteraard binnen de grenzen van de wet en het betamelijke. Stel, u bent een valse advocaat. Hoe gaat u te werk als er een goede reden is om die grenzen een beetje – ik noem het maar – ‘ruim uit te leggen’. Wat die goede reden dan wel was? Dat leggen we later nog wel eens uit.

Het kan niet schelen hoe, maar er moet uitstel komen. Aan het nemen van de conclusie van antwoord lijkt niet meer te ontkomen. Het starre nieuwe rolreglement biedt geen soelaas meer. En de toch al van nature enigszins opvliegende advocaat van de wederpartij zal vast niet (opnieuw) willen meewerken aan een nader uitstel. U heeft hem bovendien al wat lopen sarren door toe te zeggen dat hij de dagvaarding aan uw kantoor kan laten betekenen, om

vervolgens verstek te laten gaan zodat de zaak wordt aangehouden voor akte uitlating domiciliekeuze (hoppa, weer een paar weken gewonnen!).

Na zuivering van het verstek worden vervolgens alle andere bekende valse trucjes al ingezet en u ontvangt dan ook inmiddels driftige briefjes over ‘obstructie van de rechtsgang, misbruik van procesrecht en zelfs tuchtrechtelijk laakbaar handelen’. U houdt niet van ‘valse griep’ om nog eens uitstel te krijgen en de grenzen van het betamelijke zijn dus wel bereikt. Dan maar terugvallen op de wet (soms kan het niet anders).

Omdat het opwerpen van een wat onzinnige provisionele vordering ex art. 51 Rv nog net niet voldoende uitstel heeft opgeleverd (u bent er bijna), zoekt u toevlucht in een bevoegdheidsincident. Gelukkig was een in Finland gevestigde nevenvestiging van uw cliënte heel zijdelings bij de zaak betrokken, en dus stelt u zich vastberaden

op het standpunt dat de zaak naar Fins recht en door de Finse rechter beoordeeld moet worden. Ach, die proceskosten van een bevoegdheidsincident is maar een paar honderd gulden en het mag gelukkig wat kosten.

Uw cliënte heeft echt nog een paar weken nodig en dus zoekt u dapper verder in al het moois dat rechtsvordering te bieden heeft. En ja, u hebt het goed aangepakt. Uw oog valt op Rb Alkmaar 29 maart 1979, NJ 1980, 143 en dus kunt u nog vrolijk een vrijwaring in de strijd gooien.

Uiteindelijk meent u toch stellig in alle incidentele antwoorden van de wederpartij een eiswijziging te herkennen... Het verzet tegen deze schandalige wijziging van de grondslag van de vordering, brengt u het laatste beetje (valse) uitstel dat u nodig had. Die klacht valt reuze mee. Een beetje advocaat heeft toch een berisping op zijn naam?

NY, 11-09-2001

